

مهدی زعیمازاده (۱۰ مهر ۱۳۵۷)

اگر قبل از شروع جام جهانی شخصی مدعی می‌شد وین رونی، کریستیانو رونالدو، کاکا، لیونل مسی و فرناندو تورس مجموعاً در این رقابت‌ها تنها یک گل می‌زنند، این گفته به عنوان لطیفه بر تر سال انتخاب می‌شد. اما این پنج بازیکن در جام جهانی تنها سایه‌ای از خود را به همراه داشتند. ستارگان گران‌قیمتی که در طول فصل بیش از ۱۰۰ گل با شگاهی به ثمر رسانده بودند در جام نوزدهم در گلزنی کاملاً ناکام بودند. اگر اسامی پشت پیراهن این بازیکنان نبود، شک می‌کردیم که شماره ۱۰ انگلیس وین رونی، ماشین گلزنی منچستر است و شماره ۹ اسپانیا فرناندو تورس. البته در جام جهانی ۲۰۱۰ بازیکنانی ضعیف‌تر از این بازیکنان هم وجود داشتند. در همان تیم انگلیس «گلن جاسون» و «گرت بری» مصیبت بودند. در برزیل «فلیپیه ملو» با آن شاهکاری که خلق کرد لقب ابدی «پدر شکست» را به دست آورد. اما قرار نبود بری و ملو ستارگان جام جهانی باشند. آنهایی که قرار بود یک‌تنه تیم‌شان را به قهرمانی برسانند کار رونی، مسی و رونالدو بودند که هیچ شباهتی با آن ستارگان شناخته شده دنیای فوتبال نداشتند. واقعاً چه بر سر آنها آمده بود؟

■ **لیونل مسی**

حتی حضور در جمع ۱۰ نامزد تصاحب عنوان بهترین بازیکن جام جهانی هم باعث نخواهد شد لیونل مسی از جمع ناکام‌های جام نوزدهم خارج شود. مسی در جام جهانی ۲۰۱۰ بد بازی نکرد و ردپای او در اکثر گل‌های آرژانتین دیده شد، با این حال او را باید «ناکام» دانست چراکه قرار بود او «مارادونای ۸۶» باشد؛ بازیکنی که یک‌تنه تیمش را به قهرمانی می‌رساند اما این طور نشد. آیا مسی آرژانتین با مسی بارسلونا قابل مقایسه بود؟ بازیکنی که با جادوی خود در این فصل ۳۴ گل برای بارسا به ثمر رسانده بود در جام جهانی حتی یک گل هم نزد. اعجوبه‌ای که با هنر خود کاری کرد تا گروهی او را بهترین بازیکن تاریخ بداندن، نتوانست مانع شکست تحقیرآمیز آرژانتین مقابل ژرمن‌ها شود. مسی در جام جهانی بازیکن موثری بود اما کیلومترها، ستاره‌ای که شماره ۱۰ ایرانی‌ها را می‌پوشد فاصله داشت. آرژانتینی‌ها مدت‌هاست می‌گویند مسی در پیراهن تیم ملی کم‌فروشی می‌کند اما با نگاهی

• چرا نمایندگان امریکای جنوبی ناکام شدند

امان از بی‌تجربگی

از زمان ۳۲ تیمه شدن جام جهانی، اروپا با داشتن تنها سه نماینده در جمع هشت تیم برتر، ضعیف‌ترین آمار ممکن را رقم زد، اما فقط یکی از چهار تیم پایانی غیراروپایی بود؛ اتفاقی که آخرین بار ۱۲ سال پیش رخ داد. بهتر است سال به سال پیش برویم. در جام جهانی ۱۹۸۶، فرانسه، بلژیک و آلمان اروپایی‌ها و آرژانتین تنها نماینده امریکای جنوبی در جمع چهار تیم برتر بودند. چهار سال بعد دوباره آلبی سلسلته با پرچم قاره‌اش به جنگ آلمان، انگلیس و ایتالیا رفت. سال ۱۹۹۴ این اختیار به برزیل تفویض شد تا برود و جلوی بلغارستان، سوئد و ایتالیا بایستد. در جام جهانی ۱۹۹۸ هلدن، کرواسی و فرانسه میزبان، برزیل را احاطه کردند. حکایت متفاوت، سال ۲۰۰۲ شکل گرفت. در «بزرگ کشون» کره جنوبی و ژاپن، برای اولین بار در تاریخ جام جهانی نمایندگان سه قاره در نیمه نهایی حضور داشتند؛ اروپا با آلمان و ترکیه، امریکای جنوبی با برزیل و آسیا با کره جنوبی. چهار سال بعد این کم‌کاری اروپایی‌ها جبران شد و همه حاضران در نیمه نهایی از دل قاره سبز بیرون آمدند. زمان خریخید و چرخید و اقتدار اروپا در هجمه «ووووولا»ی پر سر و صدا تا آستانه نابودی پیش رفت.

■ **رستاختیز**

هرچند قبل از جام، پیش‌بینی می‌شد در این رقابت‌ها نمایندگان یک قاره ضعیف بدرخشند اما با گذشت روزهای ابتدایی، نظر خیلی‌ها عوض شد

منصفانه مشخص می‌شود مشکل اصلی کم‌فروشی نبود؛ مسی تلاش می‌کرد مارادونای ۸۶ باشد اما نمی‌توانست. علاوه بر اینکه توپ‌هایش گل نمی‌شد قادر نبود انتظارات را برآورده کند. کارشناسان می‌گویند یکی از عوامل اصلی نمایش چشم‌نواز مسی در تیم باشگاهی‌اش این است که او در کنار خود هنرمندانی همچون ژاوی و اینیستا را دارد، اما در تیم ملی آرژانتین خبری از ژاوی و اینیستا نیست تا با پاس‌های استادانه‌شان مسی را در بهترین موقعیت قرار دهند. در این جام مشخص شد مسی را در حال حاضر نمی‌توان یکی از بهترین‌های تاریخ دانست. وارد شدن به جمع پله، مارادونا و زیدان نیاز به درخشش در جام جهانی دارد که مسی فعلاً نتوانسته و باید منتظر جام جهانی ۲۰۱۴ بماند.

■ **رونی**

رونی پس از پشت سر گذاشتن یک فصل رویایی با پیراهن منچستر یونایتد قرار بود انگلیس را پس از ۴۴ سال دوباره به قهرمانی جهان برساند. وین رونی در فصل گذشته بهترین دوره ورزشی خود را پشت سر گذاشت؛ ۳۴ گل برای منچستر زد و به عنوان بهترین بازیکن لیگ برتر انتخاب شد. در رقابت‌های انتخابی جام جهانی هم فوق‌العاده بود و بیشترین گل‌ها را برای انگلیس به ثمر ساند اما به یکباره همه چیز برای ستاره شیاطین سرخ تغییر کرد. بدبختی‌ها از دقیقه ۹۰ بازی منچستر- بایرن مونیخ شروع شد. یک مصدومیت موجب شد او از اوج خود فاصله بگیرد و منچستر بدون رونی تمامی جام‌ها را از دست داد. رونی پس از آن مصدومیت هرگز آن بازیکن آماده گذشته نشد و در جام جهانی هم تنها سایه‌ای از آن بازیکنی بود که در طول فصل با درخشش خود مورد تحسین همگان قرار گرفته بود. گویی به پاهی رونی وزنه بسته بودند. معلوم نبود چه بر سر آن بازیکنی که با دوندگی، جنگندگی و تکنیک بالایش به دفعات در موقعیت گل قرار می‌گرفت آمده بود که در جام جهانی حتی یک گل هم نزد.

رونی و انگلیس با ناکامی آفریقایی جنوبی را ترک کردند. البته در تیم انگلیس، رونی تنها بازیکن ناماده بود و سایر ستاره‌ها هم کم‌فروغ ظاهر شدند. بعدها کاپلو اعتراف کرد نحوه آماده‌سازی‌اش ایراد داشته و بازیکنان با خستگی در بازی‌های جام جهانی به میدان رفتند. همین خستگی و مصدومیت‌های

مسخ‌شدگان

بودن کریستیانو رونالدو.

■ **کاکا**

برای برزیلی‌ها نایب‌قهرمانی هم یک ناکامی بزرگ به شمار می‌آید، البته فراموش نشود که طرفداران پرشور طلایی‌پوشان حتی پس از قهرمانی تیم کارلوس آلبرتو پریرا در جام جهانی ۱۹۹۴ هم خیلی از تیم‌شان راضی نبودند چراکه برزیل موفق به اعتقاد آنها تیمی است که با ارائه فوتبال زیبا یا همان «ژوگو بونیتو» قهرمان نشود. در برزیل همه تیم دونگا را تیمی ناکام می‌دانند و از آنجا که قرار بود کاکا این تیم را به قهرمانی برساند، کسی در ناکام بودن شماره ۱۰ «سلسائو» شکی ندارد حتی اگر این بازیکن در جام جهانی سه پاس گل داده باشد. دونگا از رونالدینیو چشم‌پوشی کرده بود تا کاکا شاه‌مهره تیمش باشد و برزیل را به ششمین قهرمانی‌اش برساند اما این طور نشد. حذف در یک‌چهارم نهایی یک فاجعه برای برزیلی‌ها به شمار می‌رود و موجب می‌شود این کشور به ماتم‌سرا تبدیل شود. کاکا در آفریقایی جنوبی موفق نشد حتی یک گل هم بزند و در مجموع نمایش او با آنچه از یکی از بهترین بازیکنان جهان انتظار می‌رود متفاوت بود. کاکا در طول فصل هم چنین حال و روزی داشت. به هر ترتیب کاکا را باید یکی از ناکام‌های جام نوزدهم دانست، همان‌طور که رونالدینیو ۲۰۰۶ هم با چنین وضعیتی جام جهانی را به پایان برد.

در واقع در دوره اخیر شماره ۱۰ های برزیل در زمره ناکام‌ها لقب گرفتند. این در حالی است که در جام جهانی ۲۰۰۲، ریوالدو با بر تن کردن پیراهن بازی افسانه‌ای یکی از بهترین‌ها بود. خود کاکا می‌گوید مصدومیت مزمن‌اش مانع درخشش شد و در طول جام جهانی با درد بازی می‌کرده است.

■ **فرناندو تورس**

بهترین گلزن لیورپول و یکی از بهترین مهاجمان اروپا نتوانست در تیم قهرمان جام جهانی حتی یک گل هم بزند. تورس در یورو ۲۰۰۸ هم چندان در گلزنی موفق نبود اما بازی‌های بدی ارائه داد و در نهایت گل قهرمانی ماتادورهای را به ثمر رساند. اما تورس ۲۰۱۰ مهاجمی بی‌خطر، کند و گل‌زن نبود. او هم گل خراب می‌کرد و هم در خوب بازی کردن ناتوان بود. بازی های ضعیف «ال نینو» راهی به

سال پنجم ■ شماره ۱۰۱۱ ■ چهارشنبه ۲۳ تیر ۱۳۸۹

ستاره‌ها ۱۵

سه تفنگدار ناکام

جام جهانی آفریقایی جنوبی به ما باز هم ثابت کرد ستاره‌ها دیگر نمی‌توانند تعیین‌کننده نتیجه یک بازی باشند. پیش از آغاز جام جهانی در مورد سه بازیکن باشگاه‌های اروپایی یعنی مسی از بارسلونا، رونی از منچستریونایتد و رونالدو از رئال‌مدارید صحبت‌های زیادی شد و از افراد عادی تا کارشناسان یکی از این سه بازیکن را آقای گل این رقابت‌ها می‌دانستند؛ سه بازیکنی که در طول جام جهانی روی هم یک گل به ثمر رساندند و آن یک گل هم در بازی برابر کره شمالی بود که کریس رونالدو توپ را با تور حریف آشنا کرد. این برای مردم این سه کشور یعنی فاجعه، دلایل زیادی برای ناکامی بازیکنان بزرگ وجود دارد که می‌توان آن را مورد بررسی قرار داد. اولین نکته به خستگی مغرط بازیکنانی برمی‌گردد که در لیگ‌های اروپایی بازی می‌کنند، این بازیکنان پیش از آغاز مسابقات جام جهانی حدود ۷۰ تا ۸۰ بازی باشگاهی رسمی و دوستانه انجام داده بودند و دیگر از نظر بدنی نمی‌توانستند در بازی‌های سطح بالایی مثل جام جهانی شرکت کنند. این بازیکنان اگر در کنار خود یک روانشناس داشته باشند، می‌توانند موفق ظاهر شوند، اما به نظر می‌رسید حداقل در مورد وین رونی این اتفاق نیفتاده بود و یکی از بدترین بازیکنان جام بود. مسی و رونالدو هم حداکثر با ۷۰ درصد آمادگی روانه آفریقایی جنوبی شدند و آنها نیز ناکامان بزرگ جام بودند.

دومین نکته به بازیکنانی برمی‌گردد که در کنار این ستاره‌ها قرار می‌گیرند. مسی در بارسلونا در کنار بازیکنی مثل ژاوی بازی می‌کند که هر نوع پاسی را بخواهد برای او مهیا می‌کند. به طور قطع تاثیرگذاری مسی در تیم بارسلونا بسیار بیشتر از تیم آرژانتین است. ستاره‌های باشگاهی مدت‌ها در کنار سایر بازیکنان تیم‌شان تمرین کردند و مسابقه دادند و به طور کامل آماده بازی‌ها بودند، اما در تیم ملی فرصتی برای هماهنگی وجود ندارد و شاید تنها یک بازی برای رسیدن به شرایط ایده‌آل وجود داشته باشد. اگر ستاره‌ها از نظر روانی و بدنی آمادگی کامل نداشته باشند، خیلی سخت می‌توانند در تیم ملی با سایر بازیکنان هماهنگ باشند. به طور مثال وین رونی در طول جام جهانی هیچ‌گاه نتوانست خودش را با ستاره‌های بزرگ خط هافبک تیم ملی انگلستان مانند لمپارد و جرارد هماهنگ کند و یکی از علل‌ان اصلی ناکامی تیم انگلستان بود. وضعیت رونالدو هم همین گونه بود. این بازیکن نیز هیچ‌گاه نتوانست خودش را با سایر بازیکنان هماهنگ کند و برای خودش و تیم ملی پرتغال جام جهانی بدی را رقم زد. سومین نکته توقعاتی بود که از بازیکنان ستاره تیم‌ها می‌رفت. فشار و استرسی که بازیکنان بزرگ روی دوش خود احساس می‌کردند، قابل مقایسه با بازیکنان متوسط نبود و مشخص بود پیش از هر بازی استرس نبی‌ی از توان این بازیکنان را گرفته بود. بازیکنی مانند کاکا که با پوشیدن شماره ۱۰ مانند ناجی تیم ملی برزیل بود، در طول مسابقات نتوانست حتی در سطح یک بازیکن متوسط ظاهر شود. این فشار و استرس در تیم ملی اسپانیا نیز بر دوش تورس بود که دیدید چگونه به یک نیمکت‌نشین تبدیل شد. متأسفانه بازیکنان بزرگ جام خوبی را پشت سر نگذاشتند و آن انتظاری را که همگان از آنها داشتند، نتوانستند برآورده کنند. در تیم‌های بزرگ که مربیانی کوچک حضور داشتند این قضیه بیشتر به چشم می‌خورد که شاهد افت ستاره‌ها باشیم. دونگا، مارادونا و کرش هیچ‌گاه نتوانستند از ستاره‌های خود به خوبی استفاده کنند اما از کاپلو بعید بود که این گونه از رونی استفاده کند.

تفکیـع

گروه A:	گروه E:
آفریقای جنوبی یک- مکزیک یک	هلند ۲- دانمارک صفر
اروگوئه صفر- فرانسه صفر	ژاپن یک - کامرون صفر
آفریقای جنوبی صفر- اروگوئه ۳	هلند یک - ژاپن صفر
فرانسه صفر- مکزیک ۲	کامرون یک - دانمارک ۲
مکزیک صفر- اروگوئه یک	دانمارک یک - ژاپن ۳
فرانسه یک- آفریقای جنوبی ۲	کامرون یک - هلند ۲

آرژانتین یک- نیجریه صفر	ایتالیا یک - پاراگوئه یک
کره جنوبی ۲-یونان صفر	نیوزیلند یک -اسلواکی یک
یونان ۲- نیجریه یک	اسلواکی صفر - پاراگوئه ۲
آرژانتین ۴ - کره جنوبی یک	ایتالیا یک - نیوزیلند یک
کره جنوبی ۲- نیجریه ۲	اسلواکی ۳ - ایتالیا ۲
یونان صفر - آرژانتین ۲	پاراگوئه صفر- نیوزیلند صفر

انگلیس یک - امریکا یک	اسلواکی یک
الجزایر صفر - اسلونیکی یک	اسلونیکی ۲ - امریکا یک
انگلیس صفر- الجزایر صفر	انگلیس صفر- الجزایر صفر
اسلونیکی صفر- انگلیس یک	اسلونیکی صفر- انگلیس یک
امریکا یک-الجزایر صفر	امریکا یک-الجزایر صفر

اروگوئه ۲ - کره جنوبی یک	برزیل ۳ - شیلی صفر
امریکا یک - غنا ۲	پاراگوئه صفر - ژاپن صفر (پاراگوئه در پناالتی ۵ بر ۳ زد)
آلمان ۴ - انگلیس یک	پنالتی ۵ بر ۳ زد)
آرژانتین ۳ - مکزیک یک	اسپانیا یک - پرتغال صفر
هلند ۲ - اسلواکی یک	

هلند ۲ - برزیل یک	اروگوئه ۴- آرژانتین صفر
اروگوئه یک - غنا یک (در ضربات پنالتی ۴ بر ۲ پیروز شد)	پاراگوئه صفر - اسپانیا یک
نیمه‌نهایی	
هلند ۳ - اروگوئه ۲	آلمان صفر - اسپانیا یک
رده‌بندی	
اروگوئه ۲ - آلمان ۳	
فینال	
هلند صفر- اسپانیا یک	

گهرچام

■ **گراهام پل: نمره ۱۹ از ۱۰ برای هاوارد وب**
گراهام پل یکی از داوران قدیمی دنیای فوتبال نیز به دفاع از هاوارد وب برخاسته است. عملکرد هاوارد وب انتقادات زیادی را در پی داشت. از یک‌سو بازیکنان تیم ملی هلند پیکان انتقادات را به سمت هاوارد وب داور دیدار فینال رقابت‌های جام جهانی گرفته‌اند و از سوی دیگر کارشناسان دنیای فوتبال به انتقاد از نحوه قضاوت او و نادیده گرفتن خطاهای خشن بازیکنان، به ویژه هلندی‌ها پرداخته‌اند. در این میان گراهام پل یکی از داوران قدیمی دنیای فوتبال در دفاع از وب گفت: «فکر می‌کنم او در شرایط سخت عملکرد بسیار خوبی داشت. و این کار را با سیستم و سبک و سیاق خودش انجام داد و دیدار فینال را به مراتب بهتر قضاوت کرد. وب شخصاً وارد اتفاقات می‌شد و قوانین را با دقت تمام پیاده می‌کرد؛ چیزی که در جریان رقابت‌های جام جهانی دیده نشده بود. این بازی ممکن بود به نحوی به پایان برسد که هلندی‌ها با هشت بازیکن در میدان باشند. پل ادامه داد: «از آنجا که این دیدار، دیدار فینال جام جهانی بود، من به عملکرد وب نمره ۱۰ از ۱۰ دهم.»

غیر از نیمکت‌نشین کردن تورس برای دل‌بوسکه نگذاشت. جالب اینکه اسپانیا در دقایقی که تورس را در ترکیب خود نداشت بهتر کار می‌کرد. شماره ۹ اسپانیا در مرحله گروهی موقعیت‌های زیادی نصیبش شد اما همه را هدر داد. خود او پس از یکی دو بازی اعتراف کرد از آمادگی به دور است و اگر دل‌بوسکه او را نیمکت‌نشین کند گل‌ایه‌ای نخواهد داشت. با این حال تورس دقایقی در فینال بازی کرد و جام قهرمانی را بالای سر برد اما این موفقیت هم نمی‌تواند نام او را از فهرست بزرگان ناکام جام نوزدهم خارج کند. اگر تورس نبی‌ی از آمادگی همیشگی خود را داشت تا توجه به پاس‌های طلایی ژاوی و اینیستا می‌توانست در جمع گلزنان برتر جام قرار گیرد، دقیقاً مثل همان کاری که داوید ویا انجام داد. مشکل اصلی تورس هم کاملاً مشخص است. او در اواخر لیگ برتر به شدت آسیب دید و حتی شایعه شده بود به جام جهانی نمی‌رسد. تلاش پزشکان تیم ملی اسپانیا و لیورپول باعث شد تا آل نینو جام جهانی را از دست ندهد و تورس به آفریقایی جنوبی رسید اما یک تورس ناآماده. با توجه به آسیب‌دیدگی این بازیکن، او در بین ناکامان بزرگ جام جهانی کم‌تقصیرتر از دیگران به نظر می‌رسد و عذر قابل قبولی دارد.

■ **سایر ناکام‌ها**

فهرست بزرگان ناکام جام جهانی تنها به وین روین، کریستیانو رونالدو، کاکا، لیونل مسی و فرناندو تورس خلاصه نمی‌شود. بازیکنان دیگری هم بودند که در آفریقایی جنوبی در حد نام و اعتبار خود بازی نکردند، اما قرار نبود هیچ یک از آنها یکی از قهرمانان جام جهانی باشند. فرانسه از آن تیم‌هایی است که پر از بازیکن ناکام بود. فرانک ریبری، تیری آنری، نیکلا آنلسکا، یوهان گورگف، اریک آبیادل، فرانک مالودا و باتریک اورا جام جهانی کاپوس‌واری را تجربه کردند. در جمع مقصران حذف ایتالیا فابیو کاناوارو، آلبرتو جیلاردینیو و دانیله دروسی متهمان ردیف اول بودند. جیجی بوфон هم بزرگی نبود که به جایی نرسید. در تیم ملی آرژانتین دیه‌گو میلیتو جام جهانی سیاهی را پشت سر گذاشت. فلیپیه ملو را هم نباید فراموش کرد. او با سقوط در بازی چه کسی بهتر از او برای فراماندگی تیم نه‌چندان متوازن دل‌گیره؟ استفاده درست از خوان سباستین ورون تا حدود زیادی مشکلات را برطرف می‌کرد اما مارادونا بعد از قطعی شدن صعود تیمش از مرحله گروهی ورون را روی نیمکت نشاند. هیچ کس دلیل این اقدام را درک نکرد.

پاراگوئه مشکل ریشه‌ای‌تری داشت. خداحافظی روبرتو آکونیا در پایان جام جهانی ۲۰۰۶ این تیم را دچار خلاه بازیکن کلیدی در میانه میدان کرد و از آن زمان فوتبال پاراگوئه هرچه می‌گردد، گمشده‌اش را پیدا نمی‌کند. دفاع خوب، تیم نه چندان بزرگ امریکای جنوبی در یک‌چهارم نهایی از نبود یک بازیکن کلیدی ضربه خوردند. برزیل در صورت استفاده از هندریکسن بازیکن توانای سانتوس قطعاً نتایج بهتری می‌گرفت اما بی‌تجربگی و جوانی مانع حضور او در لیست دونگا شد. ریکلمه هم با مارادونا مشکل داشت وگرنه چه کسی بهتر از او برای فراماندگی تیم نه‌چندان متوازن دل‌گیره؟ استفاده درست از خوان سباستین ورون تا حدود زیادی مشکلات را برطرف می‌کرد اما مارادونا بعد از قطعی شدن صعود تیمش از مرحله گروهی ورون را روی نیمکت نشاند. هیچ کس دلیل این اقدام را درک نکرد.

پاراگوئه مشکل ریشه‌ای‌تری داشت. خداحافظی روبرتو آکونیا در پایان جام جهانی ۲۰۰۶ این تیم را دچار خلاه بازیکن کلیدی در میانه میدان کرد و از آن زمان فوتبال پاراگوئه هرچه می‌گردد، گمشده‌اش را پیدا نمی‌کند. دفاع خوب، تیم نه چندان بزرگ امریکای جنوبی در یک‌چهارم نهایی با شش بازیکن کلیدی ضربه خوردند. برزیل در صورت استفاده از هندریکسن بازیکن توانای سانتوس قطعاً نتایج بهتری می‌گرفت اما بی‌تجربگی و جوانی مانع حضور او در لیست دونگا شد. ریکلمه هم با مارادونا مشکل داشت وگرنه چه کسی بهتر از او برای فراماندگی تیم نه‌چندان متوازن دل‌گیره؟ استفاده درست از خوان سباستین ورون تا حدود زیادی مشکلات را برطرف می‌کرد اما مارادونا بعد از قطعی شدن صعود تیمش از مرحله گروهی ورون را روی نیمکت نشاند. هیچ کس دلیل این اقدام را درک نکرد.

پاراگوئه مشکل ریشه‌ای‌تری داشت. خداحافظی روبرتو آکونیا در پایان جام جهانی ۲۰۰۶ این تیم را دچار خلاه بازیکن کلیدی در میانه میدان کرد و از آن زمان فوتبال پاراگوئه هرچه می‌گردد، گمشده‌اش را پیدا نمی‌کند. دفاع خوب، تیم نه چندان بزرگ امریکای جنوبی در یک‌چهارم نهایی با شش بازیکن کلیدی ضربه خوردند. برزیل در صورت استفاده از هندریکسن بازیکن توانای سانتوس قطعاً نتایج بهتری می‌گرفت اما بی‌تجربگی و جوانی مانع حضور او در لیست دونگا شد. ریکلمه هم با مارادونا مشکل داشت وگرنه چه کسی بهتر از او برای فراماندگی تیم نه‌چندان متوازن دل‌گیره؟ استفاده درست از خوان سباستین ورون تا حدود زیادی مشکلات را برطرف می‌کرد اما مارادونا بعد از قطعی شدن صعود تیمش از مرحله گروهی ورون را روی نیمکت نشاند. هیچ کس دلیل این اقدام را درک نکرد.

ناکامی پیاپی برزیل در مرحله یک‌چهارم نهایی جام جهانی را رقم زد.

■ **بی‌تجربگی مربی**

درباره حذف برزیل می‌توان از دلایل دیگری هم گفت. دونگا به جای منظم کردن تیمش مدام در کناره‌های زمین به داور اعتراض می‌کرد. آرژانتین درست مانند برزیل چوب بی‌تجربگی مربی خود را

